

Alelie Camitan

(Baseret på en virkelig hændelse)

»Gør, hvad der er ret og godt i Herrens øjne« (5 Mos 6:18).

Raish smilede, da hun gik ud af kirkesalen. Hun hørte klavermusik, det lød ned gennem gangen. Det var blevet tid til Primary!

»Vælg det rette og vær lykkelig,« sang Raish sammen med de andre børn. »Jeg skal altid vælge det rette.«

Efter sangen, stod søster Aquino oppe foran i lokallet. »Er der nogen, som stadig har deres VDR-ring?« spurgte hun.

Raish rakte hånden i vejret. »Jeg har!« sagde hun.

»Jeg har min i min skuffe derhjemme.«

»Det er rigtig godt, Raish,« sagde søster Aquino.

»Jeg husker, da jeg var ung, og min mor

altid sagde til mig: »Husk, hvem du er, og hvad du står for.« Jeg håber, at I alle sammen vil gøre jeres bedste for at vælge det rette.«

VDR -påmindelsen

ILLUSTRATIONER: JENNIFER EICHELBERGER

Da Raish kom hjem fra kirke, løb hun hen til sin kommode og tog sin VDR-ring ud. Hun ønskede at have den på offere, så den kunne minde hende om at vælge det rette.

Den næste dag i skolen bar Raish sin frokost over til det bord, hvor hendes venner altid sad. Hun elskede altid at tale med Nadine og Bituin!

Raish og hendes venner grinede sammen over deres yndlingsprogram, da en ny pige kom over til dem. Hun satte sig ved siden af Nadine. »Hej,« sagde hun stille. »Jeg hedder Imelda.«

»Øh, undskyld!« sagde Nadine. »Det her er vores bord.« Imelda rejste sig op. »Åh,« sagde hun hurtigt. »Undskyld.« Hun så ned i jorden og gik væk.

Raish rynkede sin pande. »Hvorfor sagde du det?« spurgte hun Nadine. »Vi burde være venlige mod hende. Hun er ny, og hun har nok brug for venner.«

»Men det er vores bord,« sagde Nadine.

»Ja,« sagde Bituin. Raish så ned på sin mad. Hun havde ondt af Imelda. Men hun var bange for at sige mere. Hvad hvis Nadine og Bituin blev sure på hende?

Den aften blev Raish ved med at tænke på Imelda. Hun besluttede sig for at bede en bøn. »Vor himmelske Fader, hjælp mig til at forstå, hvad jeg skal gøre med mine venner. Hjælp mig med at vælge det rette.«

Efterhånden som ugen gik holdt Raish udkig efter Imelda hver dag ved frokosttid. Hver dag så hun Imelda sidde alene. Raish havde ondt af hende. Hun vil gerne invitere Imelda over for at sidde ved deres bord, men kunne hun konfrontere Nadine og Bituin? Raish vidste simpelthen ikke, hvad hun skulle gøre.

En dag så Raish Imelda komme gående forbi deres bord. »Se den nye pige,« sagde Nadine højt. »Hendes frokost er pakket ind i et bananblad. Ulækkert!«

Bituin grinede. »Hendes familie har ikke engang penge til at købe en madkasse.«

Imelda bed sig i læben. Hun begyndte at gå hurtigere. Raish så på VDR-ringen på sin finger. Hun ville gerne vælge det rette. Så kom hun til at tænke på noget. Det var det, som søster Aquino havde sagt under Primary.. Husk på, hvem I er, og hvad I står for. Hun ønskede altid at være venlig og stå for det rette.

Raish vendte sig mod sine venner. »Hold så op,« sagde hun. »Imelda gør ikke jer noget. Lad hende være i fred.« Nadine kiggede ondt på Raish.

Raish rejste sig op. »Jeg går over og sætter mig hos Imelda,« sagde hun. Hun bar sin mad over til det tomme bord, hvor Imelda sad. Imelda så overrasket ud.

»Hej,« sagde Raish. »Jeg er ked af, at vi ikke har været søde mod dig. Jeg vil gerne være din ven.«

Imelda smilede. »Tak,« sagde hun stille.

Raish smilede igen. Hun var glad for, at hun kunne være Imeldas ven. Hun var glad for, at hun valgte det rette. ●

Denne historie fandt sted i Bulacan i Filippinerne. Forfatteren bor i Kuala Lumpur i Malaysia.

